

{ אז נדברו }

פרשת בחוקותי (בחי"ט: בחר) | תשפ"ב | לסדר: "שתהיו עמלים בתורה" | גליון מס': 557

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

 079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתיא (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת להחזר מס
(ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

מה יותר חסר לנו היום?? האם חסרים רבנים או חסרים תלמידים??

כיום מקובל לטעון ולקבול שהבחורים של הדור שלנו הם לא מקבלים... לא כנועים לקבל מרב... לא מספיק תלמידים... אבל אם אתה שואל אותי... אני חושב שהיום לא חסר תלמידים!!!
אם כבר חסר... חסר בעיקר רבנים!!! תלמידים דווקא יש... הם דווקא רוצים לקבל... אבל אין מי שמוכן להשפיע ולהעניק להם... אתה בטח לא מסכים איתי... אז בבקשה... אתה מוזמן להיכילי הישיבות... מה תראה שם??? אתה יכול לראות שמונה מאות בחורים ויותר יושבים ולומדים... תלמידים יש!!! יש בשפע!!! אבל סליחה על השאלה: כמה רבנים יש לשמונה מאות בחורים האלו? כמה בודדים... על כמה מאות תלמידים יש רב אחד בודד... ואני שואל אותך: האם מישוהו מוכן להיות רב לחמשה תלמידים בלבד?? האם מישוהו מוכן להתחיל להשקיע את כל הלב והנשמה בפחות ממנין תלמידים??? בינינו... לא!!!! אני עכ"פ מודה... אני לא מסוגל...
נו... אז מה חסר לנו??? חסר לנו תלמידים או חסר לנו רבנים?? עיקר המחסור שלנו ברבנים!!! חסר לנו שרי עשרות... חסר לנו אלפי רבנים שכל אחד יסכים להשקיע במנין בחורים וגם פחות...

יש את השאלה הנצחית שזועקת עד לשמים: מה ההיגיון של השמחה בל"ג בעומר??? הרי זה שבאותו יום פסקו 24.000 תלמידי רבי עקיבא למות... הרי למה הם פסקו? כי הם נגמרו!!! כי כבר לא היה מי שימות... וכי זו סיבה לשמחה? זה הרי סתימת גולל הסופית לישיבת רבי עקיבא?

מישהו ענה לי תשובה נוקבת ונפלאה מאין כמותה:

ביום שאחרון התלמידים של רבי עקיבא מת... בדיוק באותו יום מישהו שנולד!!! תנחש מי נולד באותו יום מר ונמרה?? באותו יום נולד רבי לחמשה תלמידים!!! המושג של רב לחמשה תלמידים התחדש ונולד דווקא באותו ל"ג בעומר מר ונמרה... כל זמן שלרבי עקיבא היתה ישיבה של 24.000 תלמידים... היו לו אמנם המון המון תלמידים... אבל עדיין... היה להם בסה"כ רבי אחד בלבד... רבי אחד לכ"כ הרבה תלמידים זה מחסור חמור ביותר ברבנים!!! אז נכון שיש המון תלמידים ומרנין את הלב לראות כ"כ הרבה תלמידים... אבל בשביל מסירת התורה לא מספיק תלמידים... סו"ס תלמיד צריך רב! (אבל מה אפשר לעשות... אתה רוצה רב?? תלך לישיבה הענקית של רבי עקיבא ותכנס להמתנה ארוכה להיכנס אצל הראש ישיבה... אתה רוצה רב?? תלך למרן ר' חיים קנייבסקי זיע"א שעניי כל הדור נשואות אליו... אולי ימצאו לך איזה רב דקה שיוכל להעניק לך מזמנו... זהו... זה הרבנים שיש... מה... אתה לא יודע... רב אמיתי זה רק מישהו כזה שעשירים וארבע אלף ממתנים בתור לדבר איתו... וקשה מאוד לתפוס אותו... ואם זה לא יהיה ככה... אם זה רב שכן קל לתפוס אותו... רב ש-קל לתפוס אותו הוא כבר רב פושט... ואז אני בעצמי כבר לא ממחר לרוץ אליו... זה במאמר המוסגר... שישאר בינינו...) ואז!!!! ביום שאחרון תלמידי רבי עקיבא מת... מה עשה רבי עקיבא באותו יום?? הלך אצל חמשה תלמידים ולימד אותם תורה!!! באותו יום ירד לעולם חידוש עצום ונפלא!!! אפשר להיות רב לחמשה תלמידים!!! ולא סתם... אלא--
-- הם! הם העמידו תורה באותה שעה!!! כל התורה שבע"פ שלנו מגיעה מאותם חמשה תלמידים הבודדים האלו... ועל זה השמחה הגדולה שלנו בל"ג בעומר!!!!

בל"ג בעומר כלל ישראל אמנם הפסיד הרבה תלמידים... אבל במקביל הוא קיבל במתנה המון המון רבנים!!! אם אתה תלמיד חכם ויש לך מה לתת מתורתך... אתה יכול לקחת חמשה תלמידים ולהתמסר אליהם ולהעמיד תורה... לא... אל תזלזל ח"ו בחמשה תלמידים הבודדים האלו... כי אם תשקיע בהם את כל הנשמה. בסוף הם! דווקא הם יעמידו תורה באותה שעה...

רק לשבר את האוזן: יצא לי פעם לדבר עם איזה רשם מדופלם של אחת הישיבות... אחד שעובד קשה להביא את ה"סחורה" הכי טובה והכי מסוננת וכולי האי ואולי... אמרתי לו: תגיד לי... איך אתה מסביר את המזל שהיה לרבי עקיבא?? ר"ע פתח ישיבה ולא הלך לו ברישום... ממממזה לא הלך לו... הרישום הכי עלוב... רק חמשה בחורים הסכימו להיכנס לישיבה שלו... (לא היה לו את הלוקוסים לנפות ולברור אוכל מתוך פסולת... כל מי שהגיע התקבל) ותכל'ס... בדיוק החמשה תלמידים האלו שנפלו לו... בדיוק הם יצאו רבי יוסי ורבי יהודה ורבי שמעון ורבי מאיר ור' אלעזר בן שמוע... איך זה יצא לו כ"כ טוב?? הרי יש ישיבות שיש להם רישום עם מבחר ענק של בחורים ויש להם אפשרות לברור את הטופ שבטופ אחד אחד עם פינצטה... ותכל'ס לא ידוע לנו שהתוצאות כאלו מדהימות... (אפילו לא בכיוון) ואילו כאן בלי רישום... חמשה תלמידים לא פחות וגם לא יותר... וכזו התוצאה עצומה??? ובכן כ"ק הרשם, המקרופון כעת עובר אליך איך אתה מסביר את זה?? נו... מה אתה אומר?? כולנו מבינים שצריך להיות מטומטם בשביל לשאול את השאלה הזו!!!

כל טיפש מבין שזה לא ש"הלך" לרבי עקיבא... זה לא שהיה לו "מזל" שהוא במקרה נפל בטעות על התלמידים הנכונים... אלא מאי?? הוא עשה אותם כאלו!!! הוא בנה אותם!!! הוא פיסל ועיצב את דמותם הרוחנית ממסד ועד טפחות והכשיר אותם להיות רבי יהודה ור"ש ור' יוסי וכו'... את התוצאה העצומה רבי עקיבא לא הצליח לעשות כשהיו לו 24.000 תלמידים... את זה הוא יכל להצליח לעשות רק כשהיו לו חמשה תלמידים!!!

באמת מה הפשט בזה?? באמת למה את זה הוא הצליח לעשות דווקא עכשיו? דווקא כשכבר אין לו 24.000 תלמידים?? מסיבה פשוטה מאוד: על אותם חמשה תלמידים כתוב באבות דרבי נתן הוא היה מונה שבחם!!! כשרבי עקיבא ישב מול חמשה תלמידים בודדים הוא ירד לסוף דעתו של כל תלמיד... זיהה את נקודת היחודיות שלו ובנה אותו ועיצב אותו בהתאמה אישית לפי התכונות המסויימות שלו... אם התלמיד רבי יוסי מתייחד בתכונה של "נימוקו עמו" אז רבי עקיבא מעצב את הדמות הרוחנית שלו לפי התכונה הזו!!!

ההמשך בעמוד 3-4 בגיליון זה...

מחסור חמור ברבי... מי מוכן להיות רבי?

(המשך מעמוד 1) ואם יש כעת תלמיד ר' מאיר שהמאפיין היחודי שלו זה "חכם וסופר..." אז רבי עקיבא בונה אותו ומלווה אותו לפי התכונה המאוד מסוימת שיש לר"מ... וככה ר' שמעון ש"לומד הרבה ומשכח קימעה" וכך רבי יהודה שהוא "חכם לכשירצה..." רבי עקיבא עובד מול כל תלמיד באופן אינדיבידואלי... בונה אותו ומעמיד אותו לפי דרכו!! **נו... אני שואל אותך:** כשהיה לר"ע 24.000 תלמידים... האם אז הוא יכל ככה לבנות ולעצב כל תלמיד לפי התכונות שלו??

מה פתאום!!! כשיש לך עסק מול ישיבה כזו אדירה... זו מערכת מסועפת מידי... אתה מוכרח לבנות איזה שבלונה מסוימת... משהו כזה ממוצע בערך כזה... אין ברירה... בישיבה כזו ענקית אי אפשר לנהוג כבוד (זה בזה) בכל תלמיד ולזהות את היחודיות המסוימת של כל יחיד ויחיד... מול עשרים וארבע אלף תלמידים צריך הספק אחיד... דרך לימוד אחידה... תכנית עבודת ה' שכולם צריכים איכשהו להתאים את עצמם...

אה... אבל תכל'ס זה לא מתאים לכל אחד ? ! ? הרי אם אנחנו כן נמנה שבחם... יצא לנו שמה שמתאים לרבי יוסי שנימוקו עמו לא כ"כ מתאים לרבי יהודה שהוא חכם לכשירצה...??

נכון... נכון שזה לא מתאים לכל אחד... אבל מה אפשר לעשות... מה נעשה שמוסר התורה צריך כעת למסור תורה ל-24.000 תלמידים... אי אפשר להתחשב בכל אחד... חייבים למצא משהו ממוצע בין כולם... ותכל'ס!!!! במבחן התוצאה דווקא מההמון המון תלמידים לא יצאה תורה... ואילו דווקא כשרבי עקיבא התחיל להתמסר לחמשה תלמידים בודדים **והעמיד אותם!!!** העמיד ובנה כל אחד לפי התכונות האישיות שלו... כאן צמחה תורה שבע"פ... זה בדיוק מה שכתוב במשנה הראשונה באבות: **"והעמידו תלמידים הרבה!"** שים לב: לא כתוב העמידו הרבה תלמידים ולא כתוב העמידו תלמידים רבים... המשנה מדגישה והעמידו תלמידים--הרבה!!! מה הכוונה תלמידים---הרבה??

הפירוש הוא: תעמידו כמה תלמידים בודדים!!! אבל **תעמידו אותם** על שתי הרגלים!! שהחמשה תלמידים בודדים האלו... יעמדו בכוחות עצמם... תבנו את האישיות שלהם עד הסוף!!! **ואז!!!** דווקא אז יתרבו התלמידים... זה בדיוק מה שר"ע עושה כעת מול חמשה תלמידים

רבי עקיבא כעת לא מעמיד תלמידים **רבים!!!** ההרבה יגיע בשלב אחד לאחמ"כ... קודם כל רבי עקיבא **העמיד חמשה תלמידים!!!** בנה ועיצב כל אחד לפי תכונתו ואישיותו... ומכאן ואילך מה הפלא שאנחנו פוגשים את חמשת התלמידים האלו כמעט כל פרק משניות!!! יש פה **לגמרי רבי יוסי מול לגמרי רבי שמעון**... כל אחד מחמשת תלמידי רבי עקיבא הוא עולם תורה שלם בפני

עצמו!!! **לפניך דוגמא קטנה:** ברגע שרבי יהודה משבח את האומה הרומאית, ורבי יוסי שותק, ורבי שמעון מגנה... תכל'ס: יוצא שיש פה מחלוקת בין שלושה תלמידים של רבי עקיבא... **מישהו יכול לנחש לי מה דעתו של הרבי- רבי עקיבא בעצמו בויכוח ההשקפתי הזה??**

אה... מה התשובה??? רבי עקיבא בכלל לא מתערב בויכוח בין רבי יהודה ר' יוסי ור' שמעון... ר' עקיבא לוקח בחשבון שיום אחד הוא יסתלק מן העולם והתלמידים שלו יצטרכו **לעמוד בפני עצמם** ולהבין **מעצמם** מה נכון ומה לא... לכן רבי עקיבא בעיקר מתעסק בלבנות **אותם!!!** אתה ר' יהודה... התכונות שלך זה "חכם לכשירצה..." אתה צריך להיבנות בתורה לפי המאפיין היחודי שלך! ואתה ר' יוסי צריך להיבנות לפי ההיגיון של הנימוקו עמו וכך רבי שמעון... ומכאן ואילך... אחרי שהעמדתי אתכם כל אחד לפי דעתו ולפי צביונו ואישיותו!!! כעת כשיתעורר איזשהו נידון באיזה נושא שיהיה... רבי יהודה יגיע עם כל הרבי יהודה שבו ויביע דעת תורה לפי המאפיין היחודי שלו... רבי יוסי ינקוט בגישה שמאפינת את ר' יוסי... ורבי שמעון ינקוט בגישה שלו... **ומלוה אליבא דרבי עקיבא!!!** רבי עקיבא בנה אותנו!! העמיד אותנו לפי התכונות שלנו... וכעת כל מה שכל אחד מאיתנו יגיד מדעתו... זה על פי דעתו של אמן הנפשות ר"ע... הם העמידו תורה באותה שעה!!! 24.000 תלמידים לא יכלו למלא את העולם בתורה כמו אותם חמשה תלמידים בודדים שנבנו מהמסד עד הטפחות... הם העמידו תורה!!!

זה מה שנולד ב"ג בעומר!!!

ב"ג בעומר נולד החידוש הגדול **שמספיק רב לחמשה תלמידים בודדים!!!**

אם תשים לב... בניגוד לתפיסה המקובלת כיום... כל התלמידים הגדולים ביותר בכל הדורות צמחו **דווקא מסביבה מצומצמת של כמעט פחות ממניין!!!** החל מרבי עקיבא שמוכן להתעסק עם חמשה תלמידים והוא מדריך אותם כל אחד בדרכו הוא... וכלה ברבותינו הראשונים שהיו "תופסי ישיבות" ועל פי רוב הישיבה שלהם מנתה לא יותר מעשרה תלמידים קרובים... וכלה ברבינו הבעש"ט הקדוש ורבינו הגר"א שגם להם היו תלמידים, אבל כמה?? קבוצה מצומצמת של מנין תלמידים שהם השקיעו בהם את כל נשמתם... אפילו מרן החזו"א שעד עצם היום הזה ישנו מושג מיתולוגי שנקרא תלמידי החזו"א... מי זה התלמידים האלו?? מדובר בכמה אחיינים ועוד כמה צעירים שהיו מסתובבים אצל מרן החזו"א והוא פשוט האציל עליהם מרוחו וליווה אותם בעבודת ה' צעד אחר צעד... וכולם צמחו שם לענקי רוח אחד אחד... **ולמה??** כי היה להם 'מדריך' צמוד!!! זה לא היה רב שנכנס באוכלוסיה ויוצא באוכלוסיה, אלא **רב צמוד!!!** רב שהם יכלו להתקרב אליו, והיה להם איתו קשר על בסיס יומי, **ואת זה אין לנו היום!!!**

כיום לא חסר תלמידים, אם כבר חסר... חסר רבנים!!!

מי מוכן היום להשקיע בחמשה תלמידים, **שירים את היד!!!**

מי מוכן היום לתת אימון בכמה תלמידים בודדים ולהשקיע בהם את כל נשמתו ולהרגיש בזה סיפוק של הרבצת תורה, **שירים את הכפפה!!**

מי מוכן לחוש הישג מרשים שהוא זוכה להעמיד חמשה תלמידים שהוא בנה אותם ממסד ועד טפחות? מי?? **נו... שירים את היד???**

אברך תלמיד חכם מופלג: האם חלמת פעם לזכות להרביץ תורה?? האם אתה משתוקק להיות מוסר תורה ולהיות מעתיק השמועה??

עזוב... אין לך שום סיכוי... כי בשביל זה צריך לפתוח ישיבה גדולה... ואל תשכח שזה לא מתחיל שם... בשביל לפתוח יום אחד ישיבה גדולה צריך בהתחלה להיות משיב בסדר ג' ב"שיב"ק... ואח"כ מתקדמים להיות ר"מ ואח"כ מתקדמים וכו'... ואז פותחים ישיבה... ואז צריך רשם טוב וצריך בשביל זה גם ים של כסף... וצריך שיגיעו בחורים טובים ושיהיה עם מי לדבר וכולי האי ואולי... נו... אז נראה לך שיש סיכוי שזה יקרה אי פעם?? **אז זהו!! שכל מסע היסורים הזה נכון עד ל"ג בעומר!!!**

עד ל"ג בעומר תתאבל ואל תשמע מוזיקה... כי אתה הרי משתוקק לזכות ללמוד וללמד... וככל הנראה אין סיכוי שזה יקרה... אם ככה יש לך בהחלט מה להתאבל על מיעוט הרבצת תורה שבדורנו... אבל ברגע שהגיע ל"ג בעומר... **כעת אתה יכול לפצוח בריקוד!!!** כי ביום הזה מתברר שבשביל להיות מוסר התורה לא צריך לפתוח ישיבה ענקית וגם לא צריך מוסד רשום ולא עסק פטור... אתה לא צריך להיות רשום בועד הישיבות ואתה גם לא צריך תמונות בעיתון על כנס יסוד לפתיחת ישיבה ובוודאי שלא צריך רשם... אז מה כן צריך?? אתה צריך בסה"כ לקחת על לוח לבך כמה צעירים בני עליה בודדים שכבר בלאו הכי מנסים להתקרב אליך... הם כבר שמו עליך עין והם חפצים בקרבתך והם מנסים לדבר איתך בלימוד ולהתקרב אליך... כי צעירים בני עליה מזהים דמות רוחנית מרוממת ונמשכים אחריה כזבובים לאור... וכל מה שנדרש ממך זה בסה"כ להיענות להם!!! לתת להם להתקרב אליך... ובאמת לקרב אותם... ללוות עם כל אחד ואחד באופן אינדיבידואלי ולעקוב אחרי ההתקדמות הרוחנית שלהם ולנווט אותם ולייעץ להם לפי העניין... להשקיע בכמה צעירים בודדים האלו ולא לזלזל בקשר הזה... כי... כי למייעשה זו ההרבצת תורה הכי אמיתית... כי כשיהיה לך קשר קרוב ורצוף מול בחור בן עליה שעדיין לגדולות ואתה תכיר אותו לפרטי פרטים... או אז תוכל מידי פעם לכונן אותו גם במידה וזה יהיה כרוך בחריגה ויציאה מהמסגרת... (לייעץ לבחור לעשות דברים שמנוגדים למסגרת זה משהו שרק מי שמלווה אותו מקרוב יכול לעשות את זה... זו נקודה חשובה ואפרט אותם בהמשך...) ואתה תכונן אותו לפי ענייניו ולפי תכונתו...

ותשובות בהלכה ו... ואל תשאל... כי זה מה שהתאים לי בשעתו... כל תקופה והסיפור שלה... אבל אל תצפה שאני בספר שלי אכתוב לבחור... עזוב... תתחיל ללמוד רמב"ם... תתחיל ללמוד טור... **כי צריך פה ליוויו!** ומי יעשה את זה אם לא אתה... אתה האברך המרומם... פה צריך אלפי רבנים!!!! אלפי רבנים שכל אחד יקח על עצמו חמשה תלמידים... שכל אחד יקרב את אלו שכבר קרובים אליו בלאו הכי... והם!!! הם יעמידו תורה באותה שעה!!!

אתה קולט?? חסרים לנו רבנים... לא חסרים תלמידים!!!!

מספיק חמשה תלמידים בשביל למלאות את כל ארץ ישראל תורה... אז מה חסר?? חסר המון כח אדם של אלפי רבנים שמוכנים כל אחד להשקיע בחמשה תלמידים... תבין שזו ההרבעת תורה הכי אמיתית!

ואני רוצה לסיים עם פניה נרגשת לקיר!!! אני פשוט לא משלה את עצמי... אני רוצה להגיד משהו לצעירים משיעור ג' ישיבה קטנה והיות ואני יודע מראש שאני הולך לדבר לקיר... **לכן אני פונה ישירות לקיר!!!**

תקשיב קיר: שלא תגיד שלא אמרתי לך... וכדי שלא תדפוק אח"כ את הראש בקיר... תזכור שאמרתי לך ש... ישיבה גדולה ומפורסמת שלומדים בה המון המון בחורים... **זה אומר דבר אחד!!!** זה אומר שיש פה הרבה תלמידים טובים... אבל מה נעשה שלא מספיק תלמידים... תלמידים צריכים רב!!! (יש כאלו שחולקים עלי... עכ"פ אני מדבר למאן דאמר שבחור בן שש עשרה צריך עדיין הכוונה...) ובחור שהולך לישיבה שיש בה 24.000 תלמידים צריך לדעת **שיש לזה מחיר!!!** המחיר הוא שבכזו ישיבה אין לך רב שיכול למנות את **שבחך!!!** אין לך שם רב שיכול לבנות ולעצב את אישיותך ולהוציא ממך את המירב והמיטב... **ואל תבא בטענות כי אי אפשר!!!**

אז היות וכפי שסיכמנו אני מדבר לקיר... אז מה העניין לדבר לקיר?

אז זהו!!! שאני לא מדבר למי שכבר התקבל לישיבה הנכספת וכל כולו מסתובב כטוטו ובטוח שהוא זכה בפיס... אני מדבר על אותו "אומלל" ש"לא זכה" להתקבל לישיבה שהוא כ"כ חלם להתקבל ודמעתו על לחיו בדיוק כמו שאני בכיתי בשעתו... **אלך אני פונה!!!** אם כבר לא התקבלת... ואם אתה כבר יושב וראשך חפוי ומרגיש לא שווה... אז עזוב!!! ברגע שהגיע ל"ג בעומר והדמעות של רבי עקיבא נגמרו על הישיבה הגדולה בתבל שהרישום שלה נסגר לנצח... בדיוק אז אנחנו נזכרים לרקוד... תהיה רגוע... מנע קולך מבכי ועיניך מדמעה... אתה כנראה הולך להיכנס לאחת הישיבות שיש בהם קצת פחות בחורים וקצת יותר רבנים שמשקיעים... ואתה תזכה לשבת מול רב שיוכל למנות את שבחך וללוות אותך ולגדל אותך ואתה התקווה שלנו... אתה תעמיד לנו את התורה שבעל פה... רוץ לשמוע מוזיקה... חזק ויאמץ לבך... בקיצור: בחורים יקרים... תשתפו גם אתם פעולה... לא רק האברכים צריכים נכונות לקרב אתכם... גם אתם תלמדו להתקרב לרב צעיר ונגיש... תרדפו אחריו ברעב ובצמא לשמוע דבר ה'...

אם שאתה בונה איתו מסגרת אישית חילופית... ואת זה אפשר לעשות רק בליווי צמוד של דמות רוחנית "שעומד על גביו"!!! ומעתה: אני הולך כעת להוציא ספר... בספר זה אני אמנם לא הולך לדבר באופן רשמי נגד המסגרת... אבל תכל'ס... סו"ס כל ההולך ילך שלי הוא לא לגמרי בקו המוכר והקלאסי... ולכן אני כל הזמן הולך על גחלים... מצד אחד יש המון המון צעירים בני עליה (וגם אברכים) שהמסגרת לא מספקת אותם... המסגרת לא נותנת מענה לשיעור קומה הרוחני שלהם... והשטייגן האמיתי שלהם מחכה להם דווקא מחוץ למסגרת... אבל סיכמנו שמסוכן להוציא צעיר מהמסגרת בלי ליווי צמוד של מבוגר... אז מה עושים?? פה צריך אתכם!!!!

פה צריך את הרב שמוכן להשקיע בחמשה תלמידים!!!

פה צריך אותך!! שתהיה איתו!! שתעמיד אותו!!! שתלווה אותו!!!

ואם אתה לא תעשה את זה... אתה יודע מה יקרה???

לא יקרה כלום!!! אל תדאג... הוא לא ירד לרחוב... הפעם אנחנו מדברים על בחור בן עליה מרומם שאנחנו לא חוששים על היידישקייט שלו... **אבל כן יקרה לו משהו הרבה יותר עצוב ומר...** אתה יודע מה יקרה לו?? יקרה לו מה שקורה כמעט לכולם... הוא לאט לאט ישחק ויאבד טעם... יאבד חשק... כי הוא כבר כמה שנים לומד שעות ע"ג שעות מה שלא מתאים לו... וכך תעבור שנה ועוד שנה ובעוד שלוש או ארבע שנים הוא יתחתן ואז הוא יגיע לכולל שלך!!! ואז יתגלה מול עיניך אברך מנומנם... מה שנקרא סוחב!!! סוחב את השטייגן... סוחב את המוסכמות הרוחניות שהוא נתקע איתם מהישיבה... ואז תשאל שאלה בחלל העולם: איפה הברק והאור שפעם היה לו בעינייך?? איפה ההתלהבות העצומה שהייתה לו פעם בלימוד? **והתשובה היא עצובה מאוד:** המסגרת לא נתנה לו מענה מספק!! הלימוד המאוד מסוים של המסגרת לא התאים לאישיות שלו... הוא במקרה היה צריך תכנית אחרת של לימוד... היה צריך לבנות לו מבנה לימוד משלו... אבל מה נעשה... אף אחד לא העיז להוציא אותו מהמסגרת... מצידו יתכן שהוא אפילו התקשר אלי ואני לא העזתי להגיד לו שיעשה אחרת מהמסגרת... **ואני לא חוזר ביו!!!** כי בשביל לשבור מוסכמות ולפרק לו את המסגרת... צריך ללוות אותו הלאה ואני הרי לא אעשה את זה... (יש כדורים שרופא משפחה לא נותן בלי מעקב...) אז הוא היה נשמה טובה... לא התחכם ולא התמרד... המשין לשבת שעות רבות מול העיון שלא התאים לו... המשין לשבת שעות רבות מול סוג לימוד שהוא לא התחבר אליו בכלל... ולאט לאט הוא התייבש מבפנים... הפסדנו אותו!!! הפסדנו תלמיד!!!

אם היה את האברך המרומם כמון שהיה תופס אותו כמו שרי עשרות ומתן היכרות מעמיקה איתו... היית מלווה אותו ובונה איתו תכנית אין ללמוד מחוץ למסגרת בצורה שכן מתאימה לו... אותו בחור היה פורח!!! הוא היה עושה שטייגן עצום לפחות כמו שאני עשיתי ברמב"ם ובטור בית יוסף ואפילו בחומש רש"י כשהייתי בחור...

כן... כשהייתי בחור ולא התאים לי המסגרת... היה לי רב שאיפשר לי ללמוד רמב"ם וגמ' רש"י בבקיות...

אלא שכאן מגיע החשש הגדול והמוכר... מי אמר שאני יודע להדריך נכון בחור בן עליה מהי הדרך הנכונה בשבילו... אני חושש לקחת אחריות... ואולי יהיו לי מחדלים... אולי אני אעשה טעויות...

תסלח לי אברך יקר!!! אתה יכול להיות רגוע... אתה כבר לא יכול לעשות מחדלים גם אם תרצה... ולמה?? **כי המחדל הגדול ביותר כבר קרה!!!** עצם העובדה שכ"כ הרבה צעירים בני עליה מתגלגלים להם לבד לבד בכל שנות הבחורות בלי שום הדרכה וליווי אישי... **זה כבר המחדל הגדול ביותר והוא כבר קרה!!!** כך שברגע שאתה נכנס לתמונה אתה יכול רק להועיל... אתה יכול רק לעזור... (על זה נאמר קלב"מ...)

ממילא אל תאמר נער אנוכי ואל תהסס ואת תחשוב פעמיים...

מה אתה חושב... אדון אז נדברו... מאיפה יש לו אומץ להגיד דעות בלי להתבלבל?? וכי יש לי כתפיים כ"כ רחבות?? אין לי לא כתפיים ולא רחבות... יש לי דבר אחד שעומד לי בראש... הצעיר הזה מעולם הישיבות הענק של דורנו שאף אחד לא מכיר אותו ולא מודע לכוחות שלו... דבר אחד אני יודע... להזיק לו אני לא יכול!!! אם אני פונה אליו ונותן לו כח ועוצות טובות אני יכול רק להועיל לו יותר או פחות... אז אני יורה...

ותאמין לי שהכתפיים שלך רק יותר רחבות ממני!!! כי סו"ס פה בעלון אני באמת יורה לכל הכיוונים... פה זה באמת סוג של מזל... אני יורה ללא הבחנה בתקוה שמשוהו אחד פוגע... אבל השנים שלושה צעירים שכנים שלי שלקחתי אותם כפרייקט אישי ואני נושא אותם על לוח לבי ואני באמת מלווה אותם בכל שלב... מולם אני הרבה יותר יסודי!!! אני הרבה יותר יעיל מעוד כתב עת ששמו אז נדברו שפתאום מדבר איתך על מירון...

אז אני לקחתי על עצמי את החמשה תלמידים שלי... ואתה תקח על עצמך חמשה תלמידים ואם עוד כמה אלפי אברכים כמונו יקחו כל אחד את הכמה צעירים בני עליה שכבר בלאו הכי קרובים אלינו... הרי זו ההרבעת הגדולה ביותר בדורנו!!! הם יעמידו תורה

בקיצור: יש מחסור חמור ברבנים!!! תלמידים יש בשפע רב... יש היום פיצוץ אוכלוסין בייחס לתלמידים. הישיבות מפוצצות בתלמידים... ומה חסר?? חסר רבנים!!! מי מוכן להיות רב לחמשה תלמידים? שירים את היד!!! שירים את הכפפה... יוצאים לדרך...

אני רוצה לשתף אותך בקונפליקט אישי שיש לי בימים אלו... בעזה"ש בתקופה הקרובה אני אמור בסייעתא דשמיא להוציא ספר על עסק התורה!!! עכשיו: אני באופי שלי אנטי ממסדי בכל הווייתי... הנס שלי היה... שהיה לי רב צמוד!!! ובגלל שהוא היה רב צמוד... והוא ליווה אותי בכל צעד ושעל... לכן היה לו את הפריבילגיה שהוא יכול לבנות לי תכנית לימוד ועבודת ה' מחוץ למסגרת... משהו בהתאמה אישית מיוחד לפי התכונות המסוימות שלי... עכשיו ככה: בדרך כלל להוציא בחור צעיר מהמסגרת זה דבר מאוד מסוכן!!! אפילו אני האנטי ממסדי מודה בעל כרחי שהיום אני לא אעז לעשות את זה לבחור שיתקשר ויתיעץ איתי... הדבר האחרון שאני אגיד לו זה לצאת מהמסגרת... למה?? כי יציאה מהמסגרת זה **פיורק!!!** אתה לא יכול **לסתור** אא"כ אתה **גם בונה**... (קיי"ל: לא ליסתר אינשי בי כנישתא עד דבני בי כנישתא אחריתי) מתי אפשר לפרק לצעיר את המוסכמות של המסגרת?? רק

